

Side udtalt Haab om, at det maatte være muligt gennem en Udvalgsbehandling at vinde Tilslutning til nogle af de Synspunkter, som var fremsatte fra Venstres Side, og jeg kan her udtale, at det lykkedes indenfor Udvalget i det væsentlige at vinde Tilslutning til disse Synspunkter. Der er derfor saa meget mere Grund til at beklage, at det ikke til sidst fuldt ud lykkedes at samle alle Partier her i Tinget om denne Sag.

Venstre har stillet et Ændringsforslag om en ny § 2, idet vi fremdeles maa fastholde, at vi anser det for uheldigt, at Eksportafgiften skal stige fra den 15. Oktober, selv om Prisen paa Eksportkvæg paa dette Tidspunkt ikke er gaaet op. Endvidere har vi ikke kunnet slutte os til Lovforslaget, fordi det efter dets Motivering, og saaledes som Forholdene i det hele taget har formet sig under dets Behandling i de to Ting, maa forudsættes, at den Ordning, som nu vil blive en Følge af Lovforslagets Vedtagelse, bliver ledsaget af Maksimalpriser paa Kød. Fra Venstres Side har vi hævdet, at dette maatte man søge at undgaa, og vi foreslaar derfor indsat en Bestemmelse i § 2 om, at der „til Hjemmemarkedets Forbrug maa betales indtil 24 Øre pr. kg ud over de for Eksportkvæg aftalte Priser“, idet vi mener, at det i Henhold til Loven vil blive muligt — saaledes som det ogsaa blev anført ved Lovforslagets Fremsættelse i det andet høje Ting — at fastsætte Størrelsen af den Rabat, som skulde ydes paa Kødet, saa at Prisen paa det Kød, som skulde erstatte det manglende Flæsk, vil svare til Flæskets Pris.

Paa Venstres Vegne skal jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslaget, hvori de Synspunkter, som Venstre har gjort gældende i denne Sag, er udtrykte.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte om det beklagelige i, at det ikke lykkedes at opnaa en Ordning, hvorom alle Partier kunde enes. Bestræbelserne for at naa til denne Enighed har været førte gennem adskillige Forhandlinger, hvori ogsaa jeg har deltaget, ud fra den Opfattelse, at det var meget ønske-

ligt, om man fra alle Sider kunde enes om Ordningen. Der har jo her paa Rigsdagen været drøftet to forskellige Ordninger vedrørende Kødspørgsmaalet; den ene forudsatte en fast Overpris paa Kvæg og Standardpriser paa Kød til Vejledning for Publikum, den anden regnede ikke med nogen Overpris paa Kvæg, men med fri Handel om dette, men derimod regnede den med Maksimalpriser paa det rationerede Kød. Enhver af disse Ordninger vilde utvivlsomt under Udførelsen i Livet volde Administrationen store Vanskeligheder, og ved hver af disse Ordninger vilde der sikkert, navnlig i Byerne, opstaa Spørgsmaal, som det baade for Producenterne, Forbrugerne og de handlende vilde være vanskeligt at overvinde. Nu er ved denne Flertalsindstilling Valget truffet mellem de to Ordninger, og det tilkommer saa selvfølgelig mig at gøre mit bedste for med de Kræfter, som staar til min Raadighed, og som jo findes samlede i det kombinerede Kødudvalg, at søge den bedst mulige Udførelse i Livet af den Plan, som har fundet Tilslutning i begge Rigsdagens Ting. For Behandlingen af Sagen skal jeg bringe hele Tinget min Tak.

Ordføreren (Piper): Det er jo Valget mellem de to Systemer, Maksimalpris paa levende Dyr og Maksimalpris paa Kød, der har dannet Skellet i Udvalget. Bedst var det selvfølgelig, om Maksimalpriser kunde undgaaes, men naar vi har Valget mellem Maksimalpris paa Kød og Maksimalpris paa det levende Kvæg, ser jeg ikke rettere, og deri har hele Flertallet staaet enigt, end, at saa maa man foretrække, at Maksimalpriserne blev paa Kødet og ikke paa det levende Kvæg, da det sidste vilde virke uheldigt i flere Henseender, som jeg nævnedes før, baade overfor Producenterne og overfor Konsumenterne. I Tilslutning til, hvad jeg udtalte før, maa jeg, idet jeg anbefaler Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, fraraade at stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Hauch: I Anledning af den ærede Ordførers Bemærkninger om Maksimalpriserne skal jeg blot sige, at jeg tror, at dette Spørgsmaal ved Sagens første Be-